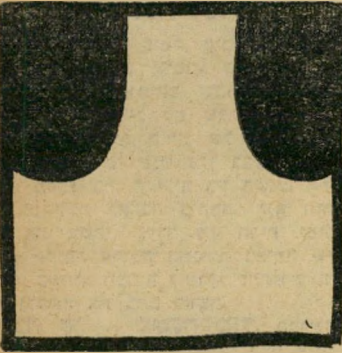
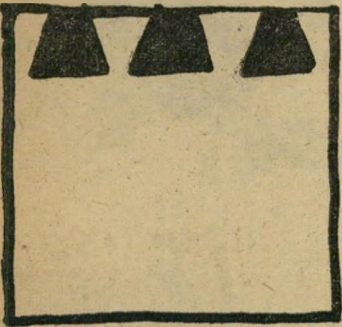

העולם הבא

השקשת

אבראח! מתי שאני כותבת שאין לכם דם, מיד עולה וגואה גל מכתבי התשובה לקשקשת. הפעם בחרתי בארבע הצעות לקשקשת האחרונה (למעלה): כו"ש לובש גופיה מאת משה קונה ודוד ביעז, קרית-חיים; שתי טבירי עות אצבע כאלכום הפושעים של המשטרה, כהן יהודה, נוה שאנן; גלגלי המטוס החדש של רכשה "איריפרנס" בשדה-התעופה אורלי, מרדכי דן, ת"א; כו"שית מתכופפת, חנה שמורק, י"ם.

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד מן המשתתפים בחיבור החומר המתפרסם בעמוד זה, יזכה בפרס עשר לירות, שיוענק מדי שבוע. הזוכה השבוע הוא הקורא דויד ליבל, מילאנו, איטליה.

נאמנות לא כפולה

תיתי לו, לחיכוך המתנהל בזמן ה- אחרון בכל מיני ועידות וכינוסים ציר- ניים ולא-ציוניים, בהם מביעים רבים את הסתייגותם מן הנאמנות הכפולה של יהודי אמריקה. אני לא מבין מאין דרש- תם פתאום את הנאמנות הכפולה? ה- קיימת בכלל נאמנות כפולה בין יהודי אמריקה? אין דבר כזה! ולא רק בין יהודי אמריקה אין. למרות שהיפשתי הרבה, לא מצאתי נאמנות כפולה גם בין יהודי ישראל. הנה יש לנו ממשלה יהודית פה והיא כולה נאמנה אך-רק לממשלת ארצות הברית. הלואית נאמנות כפולה יקרא? אתמהה.

ראובן אבולעפיה גרינברג.

מכתבים למערכת

עדיין לא שלמה המלאכה

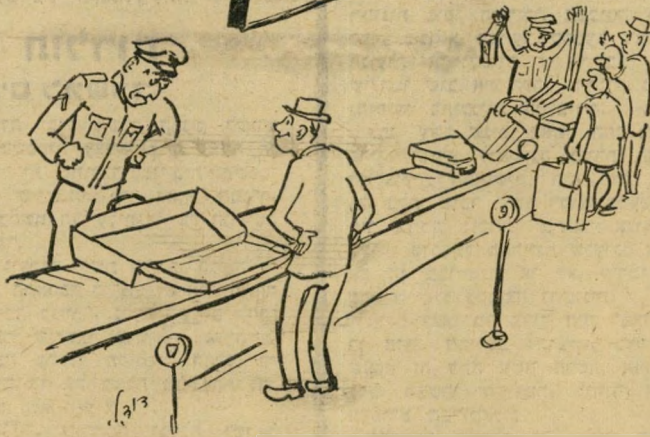
אני מודה למפלגת פועלי ארץ-ישראל, להסתדרות ולממשלה, על שאזרו אימץ וקבעו, סוף-סוף, את השעה המדויקת בה צריכים הפקידים לעזוב את העבודה.

אני כבר הרבה שנים פקיד ממשלתי, ואף פעם לא ידעתי בדיוק עד איהו שעה אני צריך לעבוד. היו ימים שהייתי עובד עד שתיים, עד שלושה, עד ארבע ולפעמים לא הייתי עובד בכלל, והכל היה מבחינה פורמלית בסדר. מפני ש- מעולם לא היו הנחיות מדוייקות ב- עניין זה. עכשיו העניין בסדר, ואני לא מתחבט יותר. אני רק מתפלא שהמוסד דות המתאמים לא השלימו את המלאכה ולא קבעו גם באיזו שעה צריכים-אנחנו - הפקידים הממשלתיים - להתחיל לעבוד.

עובדי חבוק, משרד ראש-הממשלה

מוזה צוחקים הישראלים בנכר

מכסן

דפיקה

(דויד ליבל, מילאנו)

מחזה השבוע

עם ישראל חי

שר הפנים: תגיד לו שאני עסוק. **השליש:** הוא אימר שהאיש חולה ונוטה למות...

שר הפנים: ... שיפנה לשר הבריאות!

השליש: הוא מבקש מיקלט מדיני...

שר הפנים: (צוחק) הא-הא-הא! גם אני מחפש מיקלט מדיני. רק זה עוד חסר לי, שישאר אצלנו עוד כמה ימים!

השליש: או מה להגיד לו?

שר הפנים: (מהרהר) אל תגיד לו כלום... לא! כן תגיד לו. תגיד לו ש- הכל יהיה בסדר. שלא יחשוד בכלום. אני מתכוון לסלק אותו מחר בבוקר ואני לא רוצה עניינים... תגיד לו שיתקשר אתי בעוד שבוע... לא! ב- עוד חודש... לא! בעוד שנה. כן, ב- עוד שנה! (השליש מסתלק מהבמה ושר הפנים ממשיך בנאומו): ... תזרנו ו- אמרנו להם: שלח את עמי, שלח את עמי, שלח את עמי! והם אטמו אוני- הם משמוע, ובמקום זאת מעמידים אותם למשפט ומוציאים אותם להורג. אירבא! אם אלה הם פושעים אצלכם, פתחו את שעריכם ושילחו אותם אלינו. אם אתם אינכם רוצים אותם, אנחנו מוכנים לקבלם בזרועות פתוחות! אצלנו אין יהודים פושעים ואין יהודים ספס- רים. אנחנו איננו מפלים בין יהודים ליהודים ובין דם לדם... (מחאות כפיים סוערות. כל כך סוערות, ששר הפנים אינו יכול להמשיך יותר והוא מפסיק את נאומו והולך עם חבריו למפלגה אל בית-הכנסת הסמוך להתפ- לל תפילת מינחה.)

המסך יורד

סוף

(כנס להצלת אחינו היהודים מהאנטי-שמיות בצפון קוריאה. על הבמה יושב בים כל שרי הממשלה ונכבדים רבים. שר הפנים נואם)

שר הפנים: בשאט נפש אני נאלץ להביע את הודועותי העמוקה מהיחס הבלתי אנושי, ואני נכבד לא אומר היהודי, כלפי מיעוט נכבד שסבל מה רבות... (מחאות כפיים סוערות. השר נאלץ להפסיק ולחכות עד שיתנו לו - המשיך לדבר. מחאות הכפיים שוכ-כות לאט-לאט. השר ממשיך בפאתוס): רק זאת רצוני עוד להצהיר: נפש ה- יהודי לא תהיה הפקר... (ברגע זה נכנס שלישו של השר. הוא עולה ל- במה בצעדים מהירים ומגיש פתק לשר. השר מעיף מבט בפתק, מפסיק את ה- נאום באמצע ולוחש לשליש): לגרש אותו ומיד!

השליש: ... אבל הוא יהודי...

שר הפנים: או מה אם הוא יהודי? דל! את רוצה שנסתכסך בגללו עם ארצות-הברית?

השליש: אני לא רוצה כלום, אבל העוררדין שלו עומד בחוק ומגדנד לי. הוא אומר שאין עדיין הסכם הס- גרה...

שר הפנים: אל תספר לי מה ש- העוררדין אומר. אם ארצה לדעת, אשאל אותו בעצמי, ועכשיו אל תפריע לי, מפני שאני באמצע הנאום. (מגרש את השליש בתנועת-יד ונפנה שוב אל המיקרופון) ... כן... נפש יהודי לא תהיה הפקר! מספיק סכלנו ונרדפנו על לא עמל בכפנו במשך אלפים שנות גלות... (השליש חוזר שוב ולוחש לאוזנו)

השליש: העוררדין רוצה לראות אתך. הוא אומר שזה דחוף מאוד!

מגדיר עונת השנה

גם השיטה המתקדמת יותר, הקובעת את עונות השנה על-ידי לוח-שנה, אף היא מלאכותית מאוד ובלתי-בטוחה, כ- חן שלא תמיד אפשר למצוא לוח-שנה בעודכן דקא בזמן הנחוק.

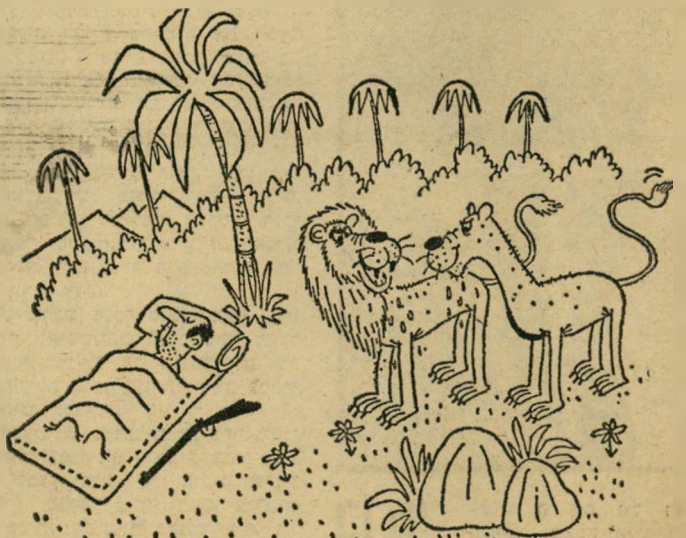
התגלית החדשה של מדענינו הצעירים במכון המטאורולוגי מתגברת בנקל על שתי המיגבלות הללו של השיטות ה- ישנות, ופותחת פתח לקביעה מדוייקת יותר ובלתי-ניתנת לערעור. השיטה ה- מבוססת על העובדה, שכמעט ואין מקום בארץ שאין בו משרד ממשלתי. על האיש הרוצה לדעת מהי עונת השנה המדוייקת להיכנס אל המשרד הממשלתי ולראות באיזו שעה עוזבים הפקידים את העבודה, אם הם עוזבים בשתיים אחר- הצהריים - זאת אומרת שעכשיו קייץ, ואם אינם עוזבים בשתיים אחר הצהריים - זאת אומרת שהחורף עדיין בתוקפו.

מה חדש במדע

לא עברו שבועיים מאז התגלית העו- למית הגדולה במכון לחקר האנרגיה האטומית (העולם הבא 1293) והנה נתבררנו על תגלית עולמית חדשה לגמרי הפעם מהמכון המטאורולוגי, או, כפי שהוא נקרא בעברית, החמון לחקר מזג-האוויר.

אחת הבעיות החמורות ביותר העומ- דות לפני המדע בעולם, היא הקביעה המדוייקת, ההגדרה המדוייקת וההבדל המדוייק בין עונות השנה. השיטה ה- ישנה-ישנה מימי הסבתא, לפיה מח- כים האנשים עד שיש חמסין בשביל לקבוע שכבר יש קייץ, או שמחכים עד שירד גשם בשביל לקבוע שכבר הגיע החורף, היא שיטה טובה אומנם מבחי- נה מעשית, אך אינה מדעית ואינה מדוייקת, מפני שהחורף נמשך גם כשלא יורד גשם וגם הקייץ אינו נפסק עם תום החמסין.

מוזה צוחקים האמריקאים

"הנה מה שביקשת - ארוחת בוקר בנימיטה!"